
Fazekas Marianne

Végül

Mindent elmondtam,
Mít neked kellett volna mondanod,
És most vállat rántva elmégy
És amit vinned kellett volna
Azt, mind rám hagyod.

Némaság terhe alatt

Úgy mondanám,
De kinek?
Mít mondanék,
És minek?
S hogyan mondanám,
Azt, hogy "miért"
Mikor mások is azért beszélnek!
Semmiért!



Fazekas Marianne munkája

Bujdosás a szavakba

Hol jársz,
Kit vársz?
Mesélj!
Mesélj.

Míg beszélsz,
Megszűnik minden más
Mesélj!
Mesélj.

Nem baj, ha régi
És elkopott, csak
Mesélj!
Mesélj.

Felejtsd el velem
E gyötrő napot.
Mesélj!
Mesélj.

Hozzátok

Vártok rám tudom,
S ha ott lennék közöttetek
Mebánnátok újra,
Hogy vártatok.

Úgy fáj a testi kín,
A lelki sötétség,
Az hogy nincs
Egy cseppnyi kis reménység.

Az, hogy a kakukkszó
Már másnak jelez,
Hogy kapum bezárult
És térdem sebes.

Segíts én Istenem!
-így kértem az Urat.
Ki egykor elosont,
Most elébe szalad!

Ujj-bolondulás

Ujjhegyek
Szeretkeztek.
Egymásra találtak,
Szétrebbentek-
Megpihentek...

Távolodás

Érzem, hogy az értelem szűk utcája
Lassan bezárul.
Az ajtók már kopottak,
S ha fel is nyitódnak néha,
Csikorgásuk szívbe markol
És süket fülekbe jajgat.

2000

Dicső világ robotját
hasítja gyenge fecskeszárny.
Az örült hang-orgiába
Belesüvíti lágyszurrogása.
Légi bajnok,
kit földi bajok nem húznak,
Itthagytál engem:
Túsznak.



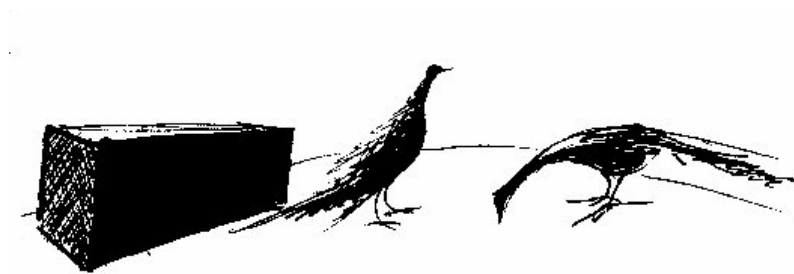
Fazakas Marianne önmagáról

1956-ban születtem Budapesten. Alsó és középfokú iskoláimat szülővárosomban végeztem. 1977-ben Svédországba, Göteborgba telepedtem. Felsőfokú tanulmányaimat 1994-ben fejeztem be. Göteborgban óvónőként dolgoztam, a gyermekek nevelése, oktatása elsősorú helyet kapott életemben.

Édesanyám tanítónő, nagyszerű pedagógus volt, példaadó ezen a pályán. Versekkel, rajzolással, meseírással először gimnazista koromban próbálkoztam. Képzőművészeti adottsága-

imnak jó hasznát veszem pedagógusként.

Jómagam is lelkes gyermekként indultam, és kaptam a jellemző *Istenke tüzes nyilacsója* nevet.



Fazakas Marianne rajza